

138

1817

R. RAMÓN I VIDALES

EL CARRO
DESFET

SAINET TRÀGIC
DE COSTUMS VILATANES

EPÍLEG DE
EL CARRO DEL VI

BARCELONA
IMPREMTA D'ART : PROVENÇA, 304
1915

12.

EL CARRO DESFET

R. RAMÓN I VIDALES

El carro desfet

SAINÈT TRAGIC DE COSTUMS VILATANES
EPÍLEC DE

El carro del vi

BARCELONA
IMPREMTA D'ART : PROVENÇA, 304
1915

Ningú pot traduir ni reimprimir
aquesta obra sense permís de l'au-
tor.

La *Sociedad de Autores Espa-
ñoles* està encarregada de la co-
brança dels drets de representació.

Queda fet el dipòsit que marca
la llei.

PERSONATGES

TUIES.	32 anys
CEBRIÀ	70 »
SENDO.	40 »
BUVERETA	35 »
XALÀN.	30 »
MITJARMILLA	24 »
CARRONYA	35 »
MUSIQUET.	30 »
MIQUETA	23 »

Alguns concurrents a la taverna.

L'acció en una vila panadesenca.

Época present.

Punts de mira, els de l'autor.

Direcció escènica: Enric Casals.

Estrenada en el Teatre del Casino Círcol de Vendrell, la nit del dia 15 de Novembre de 1914.

REPARTIMENT

<i>Tuies.</i>	Senyora Cazorla
<i>Cebrià</i>	Senyor Bonet
<i>Sendo.</i>	» Casals
<i>Buvereta.</i>	» Bruguera
<i>Xalàn.</i>	» Cazorla
<i>Mitjarmilla</i>	» Bals
<i>Carronya.</i>	» García
<i>Musiquet.</i>	» Tubau
<i>Miqueta</i>	» Calvó

674249

OBSERVACIONS

TUIES, CEBRIA i SENDO són personatges d'*El carro del vi*. L'últim, s'és tornat idiota per l'abús de la beguda. Va vestit molt pobrement, amb roba d'altri, i es presenta silenciós i creuat de braços, les mans sota les aixelles i guaita sempre rezelós.!

MUSIQUET. Aquest personatge potser hi haurà qui digui que és un tipu fals, que no existeix; l'autor deù dir que és el més real de l'obra i que, al portar-lo a l'escena, ni la professió del model ha canviat.

BUVERETA és carreter, ben sapat i forçut. Valent i coratjós, sens alardejar-ne.

CARRONYA, és un cul de taverna, presumtuós i busca-bronquines, que'ls porucs el creuen valent.

Els demés personatges són tipus d'obrer vilatà.

Nota. — En els teatres on no's disposi d'una bona comparseria, que sàpiga estar-se en escena, pot prescindir-se d'ella, puix no faria sinó estorbar.

ACTE ÚNIC

Una taverna vilatana. Porta al fons, que dóna al carrer; dues a la dreta: la de primer terme, és la del celler i la de segón condueix a les habitacions de dalt; i una altra, a l'esquerra, primer terme.

Entre les dues portes de la dreta, l'armari i taulell amb tots els utensilis i adminículs propis de taverna; i al pany de l'esquerra, del fons, una taula i un banc arrambat a la paret, de manera que la taula no deixi veure an en SENDO quan aquest s'ajeu al banc.

A primer terme, cap a l'esquerra, una taula capaç per a menjar-hi set o vuit persones.

A les parets, quadres amb cromos i targes anunciadores de licors.

Un quinqué encès, puix és de nit, penjant al sostre, o una bombeta elèctrica amb petita pantalla de llauna.

ESCENA PRIMERA

TUIES, CEBRIÀ, BUVERETA, XALÁN, MITJARMILLA *i dos o tres més. La primera, dereta, amb un plat a la mà, menjant i, els altres, asseguts a l'entorn de la taula. A l'alçar-se el teló, un d'ells beu, porró enlaire, i els demés canten la següent cançó o qualsevol altre per l'istil. Estàn de sobre taula d'un sopar.*

Ja ho sabs quan jo t'ho deia
que al fin m'estimaríes,
i aquells feliços dies
els dos hem de passar.
hem de passar.

No'm toquis — mira que crido;
mira que crido — i cridaré.

Per l'amor de Déu!

(Aplaudiments, gatzara i visques al pare Cebrià, qui, deret, ha dirigit el cant.)

TUIES

Calleu! Una mica de silenci, que ara'l Buvereta engegarà la felicitació al pare Cebrià.

MITJARMILLA

Sí, sí; vinga la dècima!

CEBRIÀ

Ai, valgue'm Sant Cebrià, que és el millor sant que hi ha! Dècima i tot, Buvereta?

TOTS

Que la digui, que la digui!

CEBRIÀ

Vaja, doncs, parleu germà, que teniu la llengua a mà.

(Buvereta s'aixeca, estussega i pren una actitud seriosa, dirigint-se a Cebrià.)

BUVERETA

Pare Cebrià... *(Canviant de tò.)* Tu, Mitjarmilla, dònem el porró, que la llengua se m'empasta al paladar.

MITJARMILLA

Té i remúllala de valent, que després d'haver vegut, lo més sec ja no és aixut.

(Buvereta, beu, xarricant.)

CEBRIÀ

Molt bé! Bon començament; me sembla que m'agradarà la dècima.

BUVERETA, *després d'haver vegut*

Pare Cebrià: Avui heu complert setanta anys i sou tant fort i ferm i valent i bon home, avui,

---

com el dia que la vostra mare us va posar al món.

ALGUNS

Molt bé! molt bé!

TUIES

Calleu i escolteu!

BUVERETA

I com tots us anomenem per pare, tots som fills vostre, i tots els vostres fills, que han fet la creixença seguint les roderes del gloriós carro del vi, del qual sou l'única roda que'n queda, us feliciten i desitgen que ben aviat, tant aviat com se pugui, poguem celebrar tots junts el vostre centenari.

TOTS, *aplaudint*

Molt bé! Molt bé!

CEBRIÀ

Gracies, moltes gracies!... Però això que has dit de celebrar aviat el centenari dels meus anys, ho veig una mica difícil.

BUVERETA

Per què?

CEBRIÀ

Perquè a cent anys, tots serem calvos i perquè'n falten encara trenta, i trenta anys costen un bon xic de passar.

BUVERETA, *amb naturalitat*

Trenta anys.

MITJARMILLA

Justos i cabals.

XALÁN

Què carai! Amb palla i temps maduren les nespres.

CEBRIA

Però les poc sanes se pudreixen. Veiam a quina edat van morir les altres tres rodes del carro. El Grabat, quants anys tenia, Tuies, quan morir?

TUIES

Ai!... Ne tenia vintinou.

CEBRIA

Ho veieu? No va arribar als trenta.

MITJARMILLA

Perquè's va morir.

XALAN

Just! Com el puput: que si no hagués mort, hauria viscut.

CEBRIA

El Titet, va morir a vintisis.

MITJARMILLA

Oh, bé; el Titet diu que era físic.

CEBRIA

I el Nen Xic? Tant fort i valent, que semblava tenir salut per a vendre, en quatre dies se'n va anar al clot, quan tot just havia passat dels trenta.

BUVERETA

Però vós, heu arrabassat dels setanta.

XALAN

I que se'n apuntarà setanta més.

MITJARMILLA

Jo bé confío veure-ho.

CEBRIA

Per mi, no quedarà, Mitjarmilla, si la senyora Mort vol escoltar-me.

TUIES

I ben depressa que us escoltarà, perquè sou un bon home.

CEBRIA

Ai, Tuies, que la mort no'ls té aquests miraments! Per a ella no hi ha bons ni dolents, ni rics ni pobres, ni joves ni vells; cop de dalla de cego i qui gemega ja ha rebut.

XALAN

Però, com és que les altres rodes van esgavellar-se tant aviat?

MITJARMILLA

Perquè serien de mala fusta.

BUVERETA

Això! Haguessin sigut d'alsina, com les del meu carro.

TUIES

No! Es que no eren tant entenimentats com el Cebrià. Al meu Grabat, sabeu què'l va matar?

MITJARMILLA

Una *palmonía*, potser?

TUIES

El beure tantes barrejes; ara vi, després ai-gardent; ara rom i torna al vi; després canya i mals esperits!

CEBRIA

Això, mals esperits, que a un home'l corce-quen i li xuclen la salut i, devegades, fins l'en-teniment i tot.

XALAN

I vós, Cebrià, no'n beveu ni en beviau d'ai-gardents i licors?

CEBRIA

Ai, valga'm Sant Cebrià! Pobre de mi que hagués fet com ells; no celebraríem pas avui

---

el compliment del meus setanta anys. Jo, al matí, vi; al mig dia, vi; a la tarde, vi; i a la nit, vi; vi, vi i sempre vi, que vi fa sang!

BUVERETA

Visca el vi! Jo faig com vós, Cebrià: vi i res més que vi. No tinguis por, Tuies, que quan estiguem emmaridats, te deixi viuda a causa dels mals esperits.

TUIES

Per això't vui, perquè no tens aquest mal vici.

MITJARMILLA

Quasi m'espanteu.

CEBRIA

Ja ho veuràs; no deixi's la costum del cigaló i la copeta. Guaite'm a mi, amb els meus setanta anys que tregino amb tant de garbo, i guaita't a l'infeliç Sendo, qui no'n té gaires més de la meitat dels meus, que va pels carrers fet un idiota, amb el cervell capgirat per l'alcohol.

XALAN

Diu que's va donar a la beguda al veure's despreciat per la Gallarda.

MITJARMILLA

I al veure's afrontat per en Quimet, la nit que volia matar-la a la Maria.

TUIES

Quin espant que vaig tenir!

CEBRIA

Ja hi era aficionat al beure; però per a oblidar aquell afront... ja'l veieu, fet un imbècil.

(Se presenta Sendo a la porta del carrer, on se queda, creuat de braços, guaitant estúpida-ment, sens ésser notada la seva presen- cia.)

ESCENA II

ELS MATEIXOS I SENDO

TUIES

Així com n'hi ha que s'hi diverteixen amb el Sendo, a mi em fa llàstima, el pobre, i més d'un dia li he apagat la fam.

XALAN

Sempre ha tingut més gana que menjar.

TUIES

A lo millor me'l trobo aquí sense adonar-me'n.

CEBRIA

Tens un gran cor, Tuies.

BUVERETA

Per això me l'estimo, jo, a la Tuies.

MITJARMILLA

Quin xeflis que farem, el dia del casori.

TUIES

No, no; que per a una viuda no està bé.

MITJARMILLA

Així anem?

XALAN

També't farem uns esquellots que fins els sords els sentiràn.

BUVERETA

Quan hi serem, ja ho veurem lo que caldrà fer. I tornant an el Sendo...

TUIES, *adonant-se d'ell*

Ai, el diantre de l'home! Mireu-lo! Qui del llop parla...

(Tots s'aixequen, deixant la taula.)

XALAN

El Sendo!

BUVERETA

Ell!

MITJARMILLA

Mira que ve el Quimet!

CEBRIA, *tapant-li la boca*

Calla! I no li tornis a dir mai més això.

TUIES, *a Sendo*

Què vols, ara?

CEBRIÀ

Sendo, vina. (*Sendo no's mou.*) Vina't dic!...
Aquí! (*Imperatiu.*)

(*Sendo baixa, guaitant a un i altre amb rezel.*)

TUIES

Sempre tant esparracat!

CEBRIÀ

Què busques en aquestes hores? Què vols?

SENDO, *guaitant les sobres de recapte
de la taula*

Tinc gana.

CEBRIÀ

Que no has sopat?

SENDO

No!

TUIES

Potser tampoc has dinat?

SENDO

No!

MITJARMILLA

I sèt, que no'n tens?

CEBRIÀ, *amb tò de reny*

Mitjarmilla, muixoní! Dius que tens gana, Sendo?

SENDO

Sí.

(Sebria s'acosta a la taula, agafa dos troços de pa i entre ells hi posa uns talls de la caçola i ho dona a Sendo.)

CEBRIÀ

Té, menja.

TUIES

Després veuràs un got de vi.

XALAN

T'estima, la Tuies. I tu an ella?

(Fa que sí amb el cap i, sense dir res, se'n va al banc del fons, s'assenta i menja silencios.)

BUVERETA

Té, com si fos un goç amb bona criança: a menjar en un recó.

TUIES

De molestós, sí que no ho és pas gens.

MITJARMILLA

Ben mirat, ja'n fa de llàstima.

CEBRIÁ

Que no li tornis a dir, allò de que ve el Quimet!

BUVERETA

L'esparvera molt sentir el nom del Quimet.

CEBRIÁ

Prou sentiment que'n tenen ell i la María.

TUIES

Els prou voldrien afavorir-lo; però s'han de valdre de mi, perquè el Sendo fug d'ells. (*Dirigint-se a Sendo.*) Sendo, demà vina, que't donaré un gèc i una camisa.

BUVERETA

I d'on ho treuràs?

TUIES

M'ho donarà la Gallarda. Roba vella del Quimet.

XALAN

Vès, qui ho diria, que la que avui és jove de câ'l Maspuxol, havia estimat an aquest infeliç.

CEBRIÁ

Coses del món, que com el món fan capgi-

rells... Però, bà! No parlem de coses tristes; avui és dia d'alegría. Vinga el porró, que'l farem anar de ronda!

TUIES, *prenent-lo de la tauta*

Teniu-lo, Cebrià.

CEBRIÀ

Vinga!

BUVERETA

Cantem-n'hi una, pare Cebrià?

CEBRIÀ

Tens raó! Honorem-lo, cantant-li la Marxa real.

TOTS

Sí, sí! La Marxa real, la Marxa real!

(Canten, amb la tonada de la Marxa real.)

El vi de la terra
encén les nostres venes
i mata les penes
begut amb el porró.
Vinguen bons tragos
de vi blanc o negre;
vinguen, vinguen
per gafà braó.

(Aplaudiments i visques al vi i al porró. Cebrià l'alça enlaire i beu. Sendo s'aixeca i silenciosament se'n va.)

ESCENA III

ELS MATEIXOS, MENYS SENDO

CEBRIÀ

Ara, tu, Buvereta. (*Donant-li el porró.*)

BUVERETA, *contemplant-lo*

Que n'és de bonic el porró. Mírate'l com vulguis, que...

MITJARMILLA

Beu i guarda els requiebros per a la Tuies.
(*Buvereta veu.*)

TUIES

A mi no m'hi emboliquis.

XALAN

Pido la palabra, Buvereta, per a quan acabis.

(*El porró passarà de mà en mà.*)

CEBRIA

Que ho és de bò el vi!

TUIES

Tant com el pa.

CEBRIÀ

Més que el pà; que el pà, com més dies té,
és menys gustós, i el vi, al revés; com més
vell, més bò és i té més ànima i escalfa la nos-
tra sang, dant-nos coratge.

BUVERETA

Es ben cert. Visca el vi!

TOTS

Visca! Visca el vi!

TUIES

Sendo, que vols veure? (*Girant-se vers el
lloc que ocupava Sendo.*) Bo, ja ha marxat!...
Sempre igual: me'l trobo aquí, sense adonar-
me'n, i se'n va, com ha vingut.

MITJARMILLA

Mellor, que hagi marxat.

TUIES

L'altre dia, quan havia ja tancat, me'l trobo
adormit en aquell recó. Ni em vaig atalaiar de
quan va entrar.

XALAN

Al mellor dia'l trobaràn mort en quansevol
reconada.

TUIES

Quan de bé no li faria Déu que se l'endu-

gués. I tants que'n moren que fan falta a la família.

CEBRIA

Es allò que't deia, Tuies; la mort no s'entreté en triar, com nosaltres triem per a comprar un meló.

MITJARMILLA

Què ben xafat!

BUVERETA

Si el Cebrià hagués nascut en una casa rica i li haguessin donat estudis, què'm fora de sabi!

MITJARMILLA

Més que aquells tant anomenats de Gracia.

XALAN

De Grecia, home.

MITJARMILLA

Tant se val pa com coca.

CEBRIA

Doncs, mireu; li va venir d'un no res, si jo no vaig nàixer en una casa rica.

TUIES

Sí?

XALAN

De poc, li va venir?

(Tots s'interessen i li demanen que ho expliqui.)

CEBRIÀ

Veieu si li va venir de poc: del gruix d'una paret.

(Queden sorpresos; no comprenent.)

TUIES

Del gruix d'una paret?

BUVERETA

No ho entenc!

XALAN

Ni jo!

CEBRIÀ

Sí, homes! Vaig nàixer al costat de câ'l Galofre, la casa més rica de la vila.

(Tots riuen l'acudit.)

BUVERETA

Ja, ja, ja!... Teniu raó.

CEBRIÀ

I després, tant se val, perquè en aquest poble tots som iguals i ja no hi ha rics ni pobres. No més corre un duro, que'l tenim una estona cada hu.

BUVERETA

Un duro sempre és un bon company.

XALAN

Quan no és sevillà.

MITJARMILLA

Doncs, a mi no m'ha tocat encara el torn de tenir-ho.

ESCENA IV

ELS MATEIXOS I MUSIQUET

MUSIQUET, *porta dues o tres vares de matalaccer sota el braç i penjat a l'espatlla un petit sarró, en el que els matalacers hi solen portar agulla, fil i demás utensilis de refer matalaços*

Bona nit i bona hora!

BUVERETA

Es el Musiquet!

MUSIQUET, *pel parament de la taula*

Que heu celebrat las bodas de Camacho?

XALAN

Calla! I porta les eines de refer matalaços.

CEBRIÀ

Com que és matalacer.

MUSIQUET

Les eines de l'honrós treball; que la meva noble missió és refer lo que'ls altres espatllen dormint.

CEBRIÀ

I els que estàn desperts també'ls espatllen.

MITJARMILLA

I de nit també refàs matalaços?

MUSIQUET

A l'hora que convé, que no soc com vosaltres, que sou una colla de dropandus

XALAN, *donant-li un cop entre cap i clatell*

A quí, diràs dropandus!

MITJARMILLA

Tu, sí, que ets la ganduleria amb cames.

TUIES

Quan treballa és que s'equivoca.

BUVERETA

A que no té un ral a la butxaca.

MUSIQUET

Mienten delante de mí, como villanos. Quan sembla que no treballa, és que treballa de cap.

CEBRIÀ

Sí; com el bous.

MUSIQUET

Té, Tuies; guarda'm les eines del noble treball. (*Li dóna vares i sarró.*)

TUIES, *portant-ho a la reconada del taulell*

Ja'ls hi tindrè de fer la vida durant uns quants dies.

MUSIQUET

I ten compte, que nadie las mueva, que estar no pueda con el Musiquet a prueba.

CEBRIÀ

Això, sí; ell sempre sortint amb versos del *Quijote*.

MUSIQUET

Què sabeu vosaltres del hidalgo don Quijote de la Mancha, ni del príncipe de los ingenios don Miguel de Cervantes Saavedra, si sou una colla d'ignorants.

MITJARMILLA

Vi, al sabi Salomón.

XALAN

Ell és d'aquells que veuen créixer l'herba i que endavinen tot lo que veuen.

CEBRIÀ

Vista llarga i llengua curta, Musiquet.

BUVERETA

Si ens tornes a insultar, t'enfonso la post del pit i la faig servir per a postíç del carro, músic desafinat! (*Li dóna un clatellot. Tots els cops els hi daràn al cap.*)

TUIES

Per a mi el té de fusta el cap.

XALAN

O de suro. Veiam quin sò té? (*Li dóna un pinyac.*)

MUSIQUET

Pegueu, però escolteu: No sona a buit, perquè és ple de materia.

CEBRIÀ

Sí, com un floronco a punt de reventar.

BUVERETA

Veiam, si és gaire madur?

MITJARMILLA

Reventem-lo aquest floronco?

XALAN

Sí, sí; va!

(*Tots, excepte Tuies i Cebrià, el rodegen*)

apunyegant-li el cap. Musiquet s'aclofa, resguardant-se'l amb les mans.)

CEBRIÀ

Què feu!... Deixeu-lo!

TUIES

Que'l matareu!

CEBRIÀ

Prou!

(S'hi interposen i els altres el deixen tot rient.)

MUSIQUET

Us desprecio, perquè sou gente soez i de baja ralea y unos follones malandrines.

MITJARMILLA

Què'ns ha dit?

XALAN

Ma... ma... lan... Què?

TUIES

Una cosa com melindros.

CEBRIA

Vols dir, Musiquet, que no tenien més gust de borregos que de melindros?

(Al·ludint als clatellots.)

TUIES

Ne vols un de borrego, de bò de bò, per a sucar amb un got de vi?

MUSIQUET

Ah, Tuies; hermosa Maritornes!...

BUVERETA

Ei, tu; no me li posis mots.

MUSIQUET

El teu oferiment ve como pedrada en ojo de boticario, perquè el treball i el pes... dels clatellots, no se pueden llevar sin el gobierno de las tripas.

(Tots riuen.)

TUIES

Je, je, je!... Doncs, ara podràs treure-les de mal any, les tripes. *(Va al taulell i treu un borrego de l'armari i després omplena un got de vi del porró que hi ha a la taula.)*

MUSIQUET

Los duelos, con pan son menos.

BUVERETA

Per a mi la sab de cor l'història del don Cuan Quicota.

CEBRIA

Ja'n tens prou de memoria, Musiquet.

MUSIQUET

Més que un goç pucer.

XALAN

En sab uns quants redolins i prou.

MUSIQUET

Te vols jugar el respirar de demà que la sé tota?

TUIES, *presentant-li el got de vi i el borrego*

Té i deixe-les corre les juguesques.

MUSIQUET

Nunca fuera caballero de damas tan bien servido...

TUIES

Pren i suca, romancero!

MUSIQUET, *prenent got i borrego*

...com avui ho és aquest home, sirviéndole la Tuies vino.

(Tots riuen.)

TUIES

Aquest Musiquet sempre'n té una per a dir.

MUSIQUET

I molts matalaços per a refer.

BUVERETA

Perquè mai trobes el dia per a refer-los.

CEBRIÀ

Ai, valgui'm Sant Cebrià, que és el millor sant que hi ha! I el got de vi ranci que'ns tens promés, Tuies?

TUIES

Si fins ara heu estat no més que per a fer barrila.

MUSIQUET

Vi ranci, heu dit? (*Deixa el got de vi sobre la taula.*) També en vui!

BUVERETA

Vinga el vi ranci!

XALAN

Porta'l, Tuies!

MITJARMILLA

Apa, depressa!

TUIES

Ja vaig! (*Va per a entrar per la porta primer terme dreta.*)

CEBRIÀ

Espera, Tuies! El vi ranci dèu honrar-se' bevent-lo al mateix peu de la bota del recó. Anem dintre el celler.

TOTS

Sí, sí; al celler! al celler!

BUVERETA

Cantem-n'hi una, pare Cebrià?

CEBRIA

Cantem-la, i després entrarem al celler en professó solemne. Apa, vinga!

(Canten una cançó de les seves i, a mig cantar, sense deixar el cant i a compàs del mateix, aparellats de dos en dos, el Cebrià al davant, entren al celler, tot ballant.)

TUIES, *des de la porta cridant*

Que tingueu enteniment!... Vigileu-los, Cebrià, que no facin un disbarat!

ESCENA V

LA TUIES, DESPRÉS CARRONYA I MIQUETA

Venen del carrer tot enraonant i s'aturen a la porta una estona i, sense deixar la conversa, se paren a cada pas, amb gran ganseria.

CARRONYA

No'n cansaré de dir-t'ho. L'home ha de ser valent, perquè sí!

TUIES, *girant-se vers la porta*

Ja m'ha caigut la grossa!

CARRONYA

L'home que reb una bofetada d'un altre home, ha de matar per obligació!

(La Tuies se dirigeix a la taula i comença a desparar-la, entrant i sortint de la cuina, porta esquerra, on durà els utensilis del sopar, sens fer cas dels arribats.)

MIQUETA

Oh, com ho dius tu, matar, matar!

CARRONYA

Matar, sí! Que vols dir que te la deixaríes donar, tu, una bofetada?

MIQUETA

Home, jo...

CARRONYA

No hi ha home ni dòna que hi valgui ni més cera que la que crema! Si a mi un home, que encara ha de nàixer, me donés una bofetada, ni temps tindria de retirar la seva mà de la meva galta ni de sentir el pet de la bofetada.

MIQUETA

Per què?

CARRONYA

Perquè ja faria farum de tant temps que seria mort.

MIQUETA

Doncs, jo, al revés.

CARRONYA

Què, te la deixaríes donar la segona?

MIQUETA

Ah, no! No li donarí pas temps, perquè fugiria.

CARRONYA

Fins me'n dóno vergonya de que sies el meu millor amic! I amb tant temps que anem de companys, junyits com una parella de bous, no se t'ha empeltat encara la meva valentia? Ets indigne de mi, Miqueta! Sempre seràs miqueta, de nom i de fets.

MIQUETA

Oh, bé; no tothom se diu Carronya com tu, ni tothom la té la teva valentia.

CARRONYA

Ni la meva fortalesa. (*Arremangant-se el braç dret.*) Veus aquest braç? No és pas de pasta de braç de gitano.

MIQUETA

Ja, ja! Si ho fos, que'n faria de temps que fores manco.

CARRONYA

Per què?

MIQUETA

Perquè ja'ns l'hauríem menjat.

CARRONYA

Però com és fort com un braç de carro, qui vulgui menjar-se'l hi tindrà que deixar les dents.

(Han arribat a mitja escena.)

Que no ha arribat ningú?... Tuies!

TUIES

Què hi ha?

CARRONYA

Que no t'has ataleiat de la nostra arribada?

TUIES

Sí; però com he sentit que parlàveu de valentíes i de valents, no m'hi pensat que fossiu vosaltres.

CARRONYA

Doncs, ho som.

TUIES

De valents?

CARRONYA

No, nosaltres.

TUIES

Ah! I què voleu? (*Va al taulell.*)

CARRONYA

Beure. Jo, una copa de canya de capità general.

TUIES

No sé quina és.

CARRONYA

La de més grau, dòna; de la més forta.

TUIES

I tu, Miqueta?

MIQUETA

Jo, una copa de resolís.

CARRONYA

Resolís!... Beguda de dòna femella! Sempre seràs miqueta.

TUIES

Com que li diuen de nom.

CARRONYA

I ho és també de fets.

(*Tuies els hi serveix les copes, que beuen a peu dret.*)

TUIES

Aigua?

CARRONYA

Fa recs. Dóna-la als bous.

(Tuies deixa el taulell i ells baixen també a primer terme. Pausa, durant la qual Carro-nya treu un cigarro caliquenyo i l'encen. Tuies acaba de desaparar la taula, deixant acondicionats els utensiles sobre la ma-teixa.)

MIQUETA

Que'n tens un de paper?

CARRONYA, *amb tò de reny*

Que no ho sabs que no'n fumo de paper?
Té, fuma un escanyapits. *(Allargant-li un.)*

CARRONYA, *guardant el cigarro*

Doncs, fuma esclofolles d'avellanes torra-
des, com les criatures.

MIQUETA

Que estàs de mala ba, avui; sembles un
erissó; que't toquin per on vulguin, tot són
punxes.

CARRONYA

Doncs, no m'amoínes!

MIQUETA

Ja'n tinc de tabaco; però si haguessis tingut cigarrets fets, no l'hauria de fer. (*Treu la petaca i fa un cigarro.*)

(*Carronya s'apropa a la Tuies.*)

CARRONYA

Que s'ha celebrat un xeflis, Tuies?

TUIES

Sí.

CARRONYA

Si m'haguessis avisat, m'hauria agradat ser-hi.

TUIES

Potser no t'hi haurien volgut... i després, ha sigut un sopar que no t'hauria agradat.

CARRONYA

Per què?

TUIES

Perquè an a tu, tant les begudes com les viandes, t'agraden fortes i picantes, de molt grau! De capità general per a amunt!

CARRONYA

An això, tens raó, Tuies.

TUIES

Figúra't: han començat per sopa de farigola.

CARRONYA

Ja, ja, ja!... Sents, Miqueta? Sopa de fari-
gola.

MIQUETA

Jo hi hauria fet un bon paper.

TUIES

I per a postres, crema.

MIQUETA

Crema? Deixa'm llepar els plats.

TUIES

Ja ho ha fet el goç, fill.

MIQUETA

Veieu si m'agrada la crema, que no'm faria
res de fer una hora de camí a peu amb fang
fins a la barba i dos traverssos de dit de cre-
ma a sobre, al nivell de la boca.

TUIES

Hala, brut!

CARRONYA, *donant-li un cop*

Ves, poca solta!

TUIES

Tant ho és l'un com l'altre.

(Tuies va al taulell, endreçant vidre.)

CARRONYA, *apart a Miqueta*

Sèu a la taula i fes com qui s'hi adorm.

MIQUETA

Potser m'hi adormiré de veres.

(Miqueta ho fa i acaba per acotar el cap i fer-se l'adormit.)

CARRONYA *a Tuies*

I d'escàndol, no n'han mogut?

TUIES

Qui?

CARRONYA

Els del sopar.

TUIES

Eren tots gent de pau.

CARRONYA

Ja t'ho he dit altres vegades, Tuies. Una dòna sola en una taverna, s'exposa a que li perdin el respecte i es burlin d'ella i sigui un cau d'escàndols i baralles.

TUIES

No'n tinc cap por.

CARRONYA

Tu necessitaríes un home que't fes costat; un home que fes respecte a tothom; un home...

TUIES, *interrompent-lo*

Com tu. No vols dir això.

CARRONYA

Com jo, sí. Jo, que sempre t'hi apreciat, que...
que t'hi estimat, Tuies!...

TUIES

Je, je, je!... No'm facis riure.

CARRONYA

Es que't par-lo en serio.

(Tuies deixa el taulell i s'encara amb en Carronya.)

TUIES

Que vols que també t'hi parli en serio?

CARRONYA

Sí; com t'hi parlo jo.

TUIES

Doncs, escolta. A la taverna de la Tuies, de la viuda Gravada, no se'n necessita de pinxo, ni menys valents com tu, que m'espantarien la parroquia.

CARRONYA

Tuies!

TUIES

Perquè aquí no n'hi venen d'escandalosos ni borràtxos, que'm basto jo, jo sola!, per a

treure'ls i allunyar-los de casa i, quan jo no he sigut prou, tots els meus amics, que m'aprecien, s'hi han sentit de valents, que no se'n necessita gaire de valentia per a heure-se-les amb borratxos, escandalosos i... desvergonyits!

CARRONYA

Veste'n refiant dels teus amics.

TUIES

Sí que me'n refio; més d'ells que de tu. Pregunta-ho al teu company, qui fa veure que dorm. (*Miqueta para orella.*) Qui, entabanat per tu de que ha d'ésser valent, va provar un acte de guapesa i arreplegà una bofetada d'aquelles que deixen una galta més adormida que el guix.

CARRONYA

Van pegar al meu amic!... I jo no he sabut!... Tu, Miqueta!... (*Sacsejant-lo.*) Lleva't!

MIQUETA, *fent com qui desperta*

Què hi ha!

CARRONYA

Es veritat lo que diu la Tuies, que...?

MIQUETA, *interrompent-lo*

Es mentida, Carronya, no la creguis!

TUIES

Je, je, je!... Quin són més fi! Que potser dorms amb l'enteniment descotxat?

CARRONYA

Digue'm qui va ésser!

MIQUETA

Si va ser de broma.

TUIES

Ja t'ho diré jo: en Buvereta.

CARRONYA

En Buvereta!..., Anem a trobar-lo, encara que s'amagui dintre l'infern!

TUIES

No cal que hi baixis a l'infern, que potser t'hi faríen quedar; ja te'l faré pujar jo! (*S'acosta a la porta del celler i el crida.*) Buvereta!... Surt, que't demanen!

CARRONYA

Què, era aquí!

MIQUETA

Anem, Carronya, que no val la pena!

ESCENA VI

ELS MATEIXOS I BUVERETA

BUVERETA

Qui em demana?

TUIES

Aquest parell.

MIQUETA

No, jo no!

CARRONYA

Jo, sí!

(Buvureta els esguarda amb gest despectiu.)

BUVERETA

I per trobar-me amb aquest parell de feso-
mies, m'has fet venir, Tuies? Vaia, *buenas!*

(Fa acció d'anar-se'n.)

CARRONYA

No, no te'n vagis, que hem de parlar tu i jo.

BUVERETA

Per a parlar amb mi, Carronya, m'ho tens
de demanar per escrit en paper sellat de po-

bre i després te donaré o no audiència, segons l'humor amb que'm trobis.

(Se gira d'esquena per a anar-se'n.)

CARRONYA

Que potser te fa por parlar amb mi?

(Bubereta se gira ràpid i se li apropa.)

BIVERETA

Por de tu!... Ja, ja, ja!... *(Separant-se d'ell rient.)*

MIQUETA

Deixa-ho correr, Carronya!

CARRONYA

Calla, i no t'hi fiquis, tu!

ESCENA VII

ELS MATEIXOS I CEBRIÀ, MITJARMILLA, XALÁN,
MUSIQUET I ELS DEMÉS

CEBRIA

Carai! Que tens visites, Bubereta?

BIVERETA

Sí; però com no són de recibo, no'ls hi donava audiència.

CEBRIÀ

Mal fet, home; tens d'escoltar-los.

MUSIQUET

Lo cortés, no quita lo valiente.

XALAN

S'ha de saber què volen.

MITJARMILLA

Parlant, la gent s'enten.

BUVERETA *a Carronya*

Vaja, doncs, parla.

CEBRIÀ

Comensa l'audiència, Apa, nois, a seure.

(Escepte Buvereta, Carronya i Miqueta, tots els altres se destríen per l'escena, assentant-se, tot rient, uns en cadires i bancs i altres sobre la taula.)

CARRONYA

Que sou graciosos!

CEBRIÀ

Nois, poseu-se serios.

BUVERETA

Què vols de mi.

CARRONYA

Que'm digui's si és veritat que vas pegar una bofetada al meu amic Miqueta.

BUVERETA

Home, jo...

CARRONYA

No'm vinguis amb excuses; contesta sí o no!

BUVERETA

Res d'excuses. Anava a dir-te que si jo dic que sí i el Miqueta diu que no, com que no me'n va firmar recibo, jo quedaria embustero.

(Els companys den Buvereta riuen.)

CEBRIÀ, *alçant-se*

Silenci!

BUVERETA

Que t'ho digui ell mateix, si la va rebre.

TUIES

Jo ho vaig veure!

BUVERETA

Ah! si la Tuies ho afirma, ja hi pots pujar de peus. I... ja veuràs; acabem la broma: sí, vaig donar-li una bofetada. Què hi tens que dir?

CARRONYA

Que una bofetada donada al meu amic, és
pegar-me-la a mi!

MUSIQUET

Però la galta meva se'n va ressentir.

BUVERETA

Acabem: Què vols, ara?

CARRONYA

Preguntar-te si tindries prou... pit per a do-
nar-n'hi una altra davant meu.

MIQUETA, *espantat*

Vaia un capritxo!

BUVERETA

Té raó el Miqueta; vaia un capritxo!

CARRONYA

Apa, si ets home!

BUVERETA

Bé em penso ser-ho.

CARRONYA

Per ara no'n dones proves!

BUVERETA, *perdent la calma*

No'm tentis!...

MIQUETA

Però si jo ja'm dono per satisfet!

Io, no!

CARRONYA

MIQUETA

Oh, tu rai!

BUVERETA

Pare Cebrià; diguèu-me : Què tinc que fer?

MUSIQUET

Que lo peor, es meneallo.

CEBRIÀ

Home, jo seria del parer del Musiquet; però si tant s'hi empenya... no'l disgustis.

BUVERETA

Doncs... ja està!

MIQUETA

Oi!....

(La bofetada és tant ràpida que Carronya, que escoltava a Cebrià, ni se'n dóna compte, quedant sorprés. Tots els altres s'aixequen.)

MITJARMILLA

Recristo, quina bofetada!

XALAN

Ni la de Malcós!

MIQUETA, *gemegant, a Carronya*

Ja estàs content, ara?

CARRONYA

Dubto si li has donada, perquè no ho he vist!

BUVERETA

Però hauràs sentit el pet!

CARRONYA

D'haver vist l'acció no més, no t'hauria donat temps.

BUVERETA

Que vols que repeteixi?

CARRONYA

Àpa!

MIQUETA, *apartant-se, esporuguit*

No, no!

BUVERETA

Es que ara no la donaria an ell, sinó a tu!

CARRONYA

A mi!...

BUVERETA

A tu, sí! i si te'n vols convencer...

(Buvereta se dirigeix a Carronya, amenaçador; aquest recula i Cebrià s'interposa, detenint a Buvereta.)

CEBRIA

Eh!... Ja ha durat prou la broma! Ara tu te ho pendries en serio.

BUVERETA

Teniu rahó, Cebrià.

CARRONYA

T'has valgut de trobarte rodejat dels teus companys.

BUVERETA

No gallegis, perquè...

CARRONYA

Ja't trobaré a soles!

BUVERETA

I ca! Com que no'm buscaràs.

MIQUETA

Anem, Carronya, creu-me.

CARRONYA

Sí, anem, perquè..., perquè jo'm perdria!

CEBRIÀ

Ja't farem cridar pel nunci.

CARRONYA

Sabreu qui és el Carronya!

BUVERETA

Bé ho sabem prou.

MUSIQUET

El valeroso Amadís de Gaula!

MIQUETA

Anem, Carronya!

CARRONYA

Ens veurem les cares, Buvereta!

BUVERETA

L'esquena et veuré jo!

(Carronya i Miqueta s'en van, abroncats pels demés, que queden rient.)

ESCENA VIII

TUIES, CEBRIÀ, BUVERETA, XALÁN, MITJARMILLA,
i MÚSIQUET

XALAN

Guarda't, Buvereta, que t'acaben de firmar la sentència de mort! Ja, ja, ja!

MITJARMILLA

No us caseu per ara, Tuies, si no vols tornar a quedar viuda aviat.

TUIES

Si m'hi té de deixar el Carronya, de viuda,
me sembla que'n tinc per anys i panys.

BUVERETA

Fins que jo caigui de vellesa.

MUSIQUET

I que de vegades us tindré de refer els mata-
laços, encara.

CEBRIÀ

Reclamo el padrinatge de la boda, Tuies.

BUVERETA

Us toca de dret.

TUIES

Sí, pare Cebrià; ningú amb més dret que
vos, que m'heu fet de pare; que sola an el
món, m'heu guiat i aconsellat i protegit...
(*Abraçant-lo commoguda.*)

CEBRIÀ

Sí, Tuies, sí; t'he estimat perquè t'ho me-
reixes; perquè has sigut una bona minyona,
i sola al món com tu, sense família, que té
d'estrany que t'hagi mirat com una filla.

BUVERETA

Que'n sou de bon home, Cebrià.

CEBRIÀ

Soc lo que'm penso és tothom.

XALAN

I ningú tant respectat com vos, per tothom.

MUSIQUET

Sí, perquè vuestra bondad os hace merecedor del merecimiento que merece la vuestra grandeza.

BUVERETA

Molt bé, Musiquet. T'has guanyat...

MUSIQUET, *amb por*

Un clatellot?

BUVERETA

No, home! Un got de vi. Porta-li, Tuies.

XALAN

I si anessim a una altra iglesia?

MITJARMILLA

Té raó el Xalàn.

BUVERETA

Aon anirem?

CEBRIÀ

M'és igual, fòra de câ'la meva Tuietes, tancat el celler de câ'l Ximet i plegada la taverna de câ l'altra viuda, ja no tinc preferencies per cap altra capelleta.

MUSIQUET

Jo, no tenint de pagar, no voy, que me
llevan.

XALAN

Anem a câ'l Nen Quet?

CEBRIÀ

Uva!

MITJARMILLA

Depressa, que la gargamella ja'm demana
consol de remulladura.

TUIES

Que tornareu?

BUVERETA

Jo, sí; t'ho asseguro.

CEBRIÀ

Jo diria!

XALAN

I nosaltres, com que fariem nosa...

BUVERETA, *amençant-lo amistosament*

Si ho tornes a dir, te clavo un mastegot!

CEBRIÀ

Qué sab un hom lo que farà de qui una hora?

TUIES

Teniu raó, Cebrià; el demà ningú l'ha vist.

CEBRIÀ

En marxa, doncs.

XALAN

Tuies, adéu!

MUSIQUET

Alanta, Dulcinea del Toboso!

CEBRIÀ

Bona nit, Tuies!

MITJARMILLA

Ves, guarda't del terrible Carronya! Ja, ja, ja!...

TUIES

Es la darrera pussa que'm pica,

CEBRIÀ

Doncs un bon corn d'ungla!

(Són tots ja a la porta. Buvereta s'apropa a Tuies prenent-li les mans.)

BUVERETA

Fins després. Adéu!

TUIES

Que tardaràs molt?

BUVERETA

Aquells ho han de dir.

XALAN

Que vens, si o no?

BUVERETA

Sí, home!

MUSIQUET

Que hem d'aguantar la capa?

TUIES

Poca solta!

BUVERETA

Adéu, Tuies! (*La deixa, i quan és a la porta, dóna un clatellot a Musiquet.*) Passa, músic desatinat!

(Tots riuen i repeteixen els clatellots, fent passar a Musiquet per les baquetes fins al carrer, sortint darrera d'ell rient i movent gatzara. Després se'ls sent cantar, tot allunyant-se. Tuies va a la porta.)

TUIES

Pare Cebrià!... que tinguin enteniment!... (*Perquè no la senten.*) Sí, sí; tururut dotze hores!

ESCENA IX

TUIES, I DEPRÉS SENDO

TUIES, *després d'una estona de guaitar al carter*

Quina colla de plagues!...

(Va al taulell, obra el calaix i treu els diners, els compta i se'ls fica a la butxaca del davantal. Després va a la taula, i tot taral·lejant una tonada, recull els utensilis que queden del sopar i els entra a la cuina.)

(L'escena queda un moment sola i apareix a la porta en SENDO, creuat de braços, guaitant imbecilment a l'escena; entra, va a la taula, i veient un troç de pà, el pren i se'l fica a la pitrera. Després agafa el porró, però al alçar-lo per a beure, com si es repensés, el baixa lentament tot guaitant-se'l com si fos una mala cosa i allunyat-lo de sí; va al taulell i beu amb el cantí. Tot seguit, després de donar una llambregada per l'escena, s'ageu al banc de darrera la taula del fons, disposant-se a dormir.)

ESCENA X

SENDO, CARRONYA I MIQUETA, *que apareixen a la porta, cercjorant-se de que no hi ha ningú, però no entren. Després TUIES*

CARRONYA

Ves a la cantonada i vigila si torna el Buveta.

MIQUETA

I si el veig venir?

CARRONYA

Vina a avisar-me.

MIQUETA

Està bé.

(Miqueta se'n va, i a l'entrar Carronya, ve la Tuies de la cuina, qui queda un moment sobtada.)

CARRONYA

Bona nit! *(Tuies no contesta.)* Estàs molt sola.

TUIES

Va per quan me trobo molt acompanyada.

CARRONYA

Me pensava trobar aquí a un que busco.

TUIES, *se'l guaita rient*

A un que busques!... Je, je, je!...

CARRONYA

Sí, a un que busco! (*Tuies continúa rient amb burla.*) Per què te'n rius?

TUIES

Perquè'm fa riure la teva farsa!

CARRONYA

Què vols dir amb això?

TUIES

Vui dir que has vingut perquè el que busques sabies no era aquí!

CARRONYA

Tuies!

TUIES

Sí que ho sabies, com també sabs aon és, i si has vingut pensant passar així per valent, t'has equivocat de mitj a mitj, perquè et conec massa!

CARRONYA

Potser t'ho penses que'm coneixes!

TUIES

Je, je, je!... Fins les teves males intencions conec! Vols que t'ho digui per què has vingut? Perquè t'has dit: Ara no hi és en Buvereta i

faré pagar a la Tuies el mal rato que m'ha donat.

(*Sendo alça el cap i escolta, mitj encongit, per xò.*)

CARRONYA

Jo no m'esbarjo amb dònesh!

TUIES

Amb dònesh com jo, no; perquè no't tinc cap por!

CARRONYA, *amb rialla forçada*

Qui no'n té, a voltes n'hi fan de por!

TUIES

! ets tú qui me'n té de fer? Je, je, je!... Que potser t'hi creus de valent? Lo que tens, desvergonyiment, no valentia!

CARRONYA

Tuies!...

TUIES

Ja t'ho he dit! On i amb qui l'has demostrada? No més sobre el pobre Sendo, un infeliç mancat d'enteniment!

(*Sendo s aixeca, sense moure's*)

CARRONYA

Amb ell, i amb qui ha convingut!

TUIES

Cal... Les bofetades que li vas donar l'altre

dia, no les hauries donades a cap altre home!
(Sendo deixa el lloc excitadíssim, tremolós, els ulls llampeguejants i els dits crespats, disposats a esgarrapar, i s'encara amb Carronya. Aquest i Tuies queden sobtats de sorpresa. Carronya es fa enrera.)

CARRONYA

El Sendo!

TUIES

Ell aquí!

SENDO,

En l'actitut dita, barbotejant

Sít... Me vas pegar!... Murri!... Lladre!...

TUIES, *agafant-lo pel braç*

Sendo!... Ves-te'n!

CARRONYA, *a Tuies*

Sempre surt un o altre de trasantó, en aquesta casa!

(Tuies deixa a Sendo i s'encara amb Carronya.)

TUIES

Tens tant desvergonyiment com covardia!

CARRONYA

Si no fossis dòna!...

TUIES

Què!..

SENDO, *apartant a Tuies d'una grapada*
Jo... jo... soc home!

CARRONYA

Tu?... Tu ets un ximple! Un ningú!

SENDO

Un... home!

CARRONYA

Un bestiota!

SENDO

Ah!... (*Mocegant-se els punys amb rabia.*)

TUIES

Sendo, sossega't!... I tu, deixa'l, an aquest infeliç, i no l'insultis!

CARRONYA

Ell m'insulta a mi!

SENDO

M'ha... m'ha dit... bestiota!

CARRONYA

Perquè ho ets, una bestia!

TUIES

Prou!... i ves-te'n, Carronya!

SENDO, *com una obsessió*

Jo... bestia?... Jo... bestia?... (*Avençant vers a Carronya.*)

CARRONYA, *amençant-lo*

Si t'apropes, t'esclafó d'un cop de puny!
(Tuies, concirosa, tement una escena violenta, va a la porta del carrer a guaitar si passa algú.)

SENDO

Toque'm!... Pegue'm!... *(Apropant-se-li més.)*

CARRONYA

Mira que...

SENDO

Murri!... Lladre!... Pegue'm!

CARRONYA

Doncs, té!

(Li dóna un cop de puuy. Sendo queda picant de peus, foll, barbotejant paraules incoherents. Tuies baixa irada.)

TUIES

Miserable covart!

CARRONYA

Ell ho ha volgut!

SENDO

M'ha... pegat!... Ah!...

(Foll, es tira ràpid sobre Carronya, abranint-li fortament el coll amb les mans. Carronya forceja per a despendre's de la forta grapada de Sendo, en tant aquest va dient:)

Pegue'm!... Pegue'm, ara!... Pegue'm!...

TUIES, *amb espant*

Sendo!...

(Carronya, perdudes les forces, cau mig esfixiat, primer de genolls, i després d'esquena, quedant sobre d'ell en Sendo, arrapat al séu coll. Apareix Miqueta, apressat.)

ESCENA ÚLTIMA

ELS MATEIXOS I MIQUETA, I DESPRÉS CEBRIÀ, BUVERETA, XALÀN, MITJARMILLA i MUSIQUET

MIQUETA

Carronya, ve en Buvereta!...

TUIES, *corrent a la porta*

Buvereta!... Cebrià!... correu!...

MIQUETA, *que ha quedat esglaiat*

Què passa!...

SENDO, *que no ha deixat a Carronya*

Digue'm... bes...tia!...

(Apareixen Cebrià, Buvereta, Mitjarmilla, Xalàn i Musiquet.)

BUVERETA

Què passa!...

CEBRIÀ

Què tens, Tuies!...

TUIES

El Sendo!... El Carronya!...

XALAN

Sendo!...

MITJARMILLA

L'escanyarà!...

MUSIQUET

Potser ja ho ha fet!

(Tots hi corren, i treuen a Sendo de sobre Carronya, el qual queda extès a terra, mort.)

BUVERETA

Què has fet, Sendo!

CEBRIÀ, *inclinant-se sobre Carronya, com també Musiquet i Tuies*

No respira!...

TUIES

Mort?...

MUSIQUET

Bé ho sembla!

CEBRIÀ

Mort, sí!

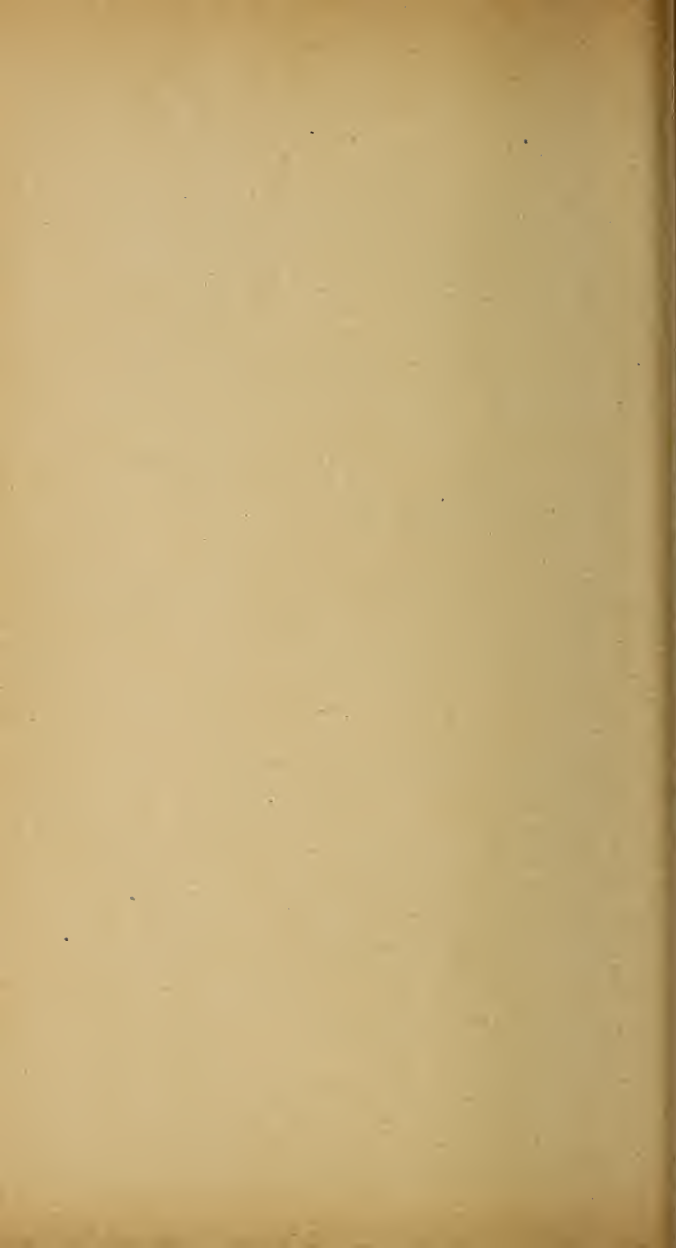
(L'aixequen. Sendo riu estúpidaament, guaitant a Carronya.)

SENDO

Mort!... Je, je, je!... Que'm di...gui ara...
ximple!... bes...tiota!... Je, je, je!... (*I continúa
dient, tot marxant:*) Ell... bestia!... pilló!...
Que'm pegui... ara!...

*(Desapareix. Quadre. La disposició de les figures
és la següent: Tuies, abraçada amb en Buvereta,
plora; Miqueta, assegut de colzes a la taula i el
cap entre les mans; Cebrià, dret al peu del mort,
movent el cap amb llàstima; i els demés, han
obert pas a Sendo, an a qui guaiten astorats,
fins que ha desaparegut.)*

TELÓ RÁPIT

OBRES DEL MATEIX AUTOR

Pessetes

<i>A cà'l Notari o uns capítols matrimonials desfets</i> , sainet de costums catalanes, en un acte i en prosa. (Segona edició) . . .	1,—
<i>Aon menys se pensa...</i> , comedieta en un acte i en prosa.	1,—
<i>En Pau de la Gralla o la festa major de la vila</i> , sainet de costums populars vendrellenques	1,—
<i>Lluita de cacics o l'elecció de regidors</i> , sainet de males costums, en nn acte i en prosa. (Segona edició. «Biblioteca d'Autors Catalans».)	0,10
<i>La nit dels Ignocents o els municipals burllats</i> , sainet en un acte i en prosa	1,—
<i>L'Agencia den Pep Currillo</i> , sainet en un acte i en prosa.	1,—
<i>El carro del vi</i> , quadre de costums vilatanes, en un acte i en prosa. (Segona edició.)	1,—
<i>El forn den Pere Pastera</i> , sainet de costums vilatanes, en un acte i en prosa . . .	1,—
<i>El Chor dels Benplantats o aquí ha caigut la grossa</i> , sainet de costums vilatanes, en un acte i en prosa.	1,—
<i>La desenfeinada</i> , comedia vilatana en un acte i en prosa.	1,—
<i>L'impenitent</i> , drama vilatà en tres actes. . .	2,—
<i>El restaurant de la platja</i> , sainet de costums vilatanes, en un acte i en prosa . . .	1,—
<i>Ferro fred</i> , drama en dos actes.	1,50
<i>El curandero nou</i> , sainet en un acte i en prosa	1,—
<i>Vaca de llet</i> , novela. («Biblioteca popular de L'Avenç».)	0,50
<i>El carro desfet</i> , sainet tràgic de costums vilatanes.	1,—

Preu: Una pesseta